

R O Z S U D O K
V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Anny Žákovej a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci navrhovateľa **J. S.**, bytom R., proti odporkyni **S.P., U.**, o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 23. novembra 2006, č.k. 12Sd/20/2006-25, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 12 Sd/20/2006-25 zo dňa 23. novembra 2006, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250q ods. 2 OSP potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo X.z 11. marca 2005, ktorým bola zamietnutá žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok a navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení rozsudku sa stotožnil so záverom odporkyne, že navrhovateľ nie je invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zsp“), lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola u navrhovateľa určená v rozsahu 30%.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie. Namietal postup súdu, ktorý v jeho neprítomnosti potvrdil na pojednávaní nezákonné rozhodnutie odporkyne, ktorým nebol uznaný za invalidného dôchodcu. Zdôraznil, že Česká republika mu priznala v roku 1996 invalidný dôchodok, ktorý bol v septembri 2004 upravený na čiastočný invalidný dôchodok. Namietal, že v predmetnom konaní posudkoví lekári Sociálnej poisťovne, pobočky v P. vychádzali iba z lekárskej správy väzenského lekára z D.. S takýmto postupom a posúdením

jeho zdravotného stavu nesúhlasí, lebo neboli urobené lekárske vyšetrenia, ktoré by preukázali jeho dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadрила.

Najvyšší súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo. O odvolaní rozhodol bez pojednávania (§ 250ja ods. 3 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné priznať úspech.

Z podkladov administratívneho spisu vyplýva, že navrhovateľ si 7. decembra 2004 uplatnil u odporkyne nárok na invalidný dôchodok, ktorý žiadal priznať od 10. novembra 2004.

Nárok na invalidný dôchodok je podľa § 70 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. podmienený (okrem iného) invaliditou poistenca, teda tým, že poistenec pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (§ 71 ods. 1 zákona), pričom miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je uvedená v prílohe č. 4 (§ 71 ods. 5 zákona).

Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí. Jednotlivé percentuálne miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa nescítavajú (§ 71 ods. 6,7 zákona).

Pre posúdenie nároku na invalidný dôchodok je teda podstatnou otázkou vplyvu dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu na schopnosť výkonu zárobkovej činnosti.

Posudkoví lekári, ktorí vyhotovili posudky tak pred vydaním preskúmaného rozhodnutia odporkyňou, ako aj po podaní opravného prostriedku, postupovali v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami. Na základe odborných nálezov zhodne označili za rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľa stav po zlomenine stehennej kosti v roku 1995, ktorá bola riešená osteosyntézou s dobrou funkciou končatiny (kap. XV., oddiel G, položka 45a prílohy č. 4 k zákonu o sociálnom poistení), ktoré zhodne posudkoví lekári nepovažovali za také, ktoré by podmieňovalo vznik invalidity.

Z postupu krajského súdu je zrejmé, že dôsledne skúmal, či závery podaných posudkov majú podklad v lekárskejších nálezoch a vyšetreniach všetkých zdravotných problémov, ktoré navrhovateľ udával, najmä tých, ktoré sú z objektívneho hľadiska spôsobilé znižovať jeho pracovný potenciál. Krajský súd venoval dostatočnú pozornosť námietkam navrhovateľa a v odôvodnení rozsudku sa dôsledne vysporiadal aj s namietanou skutočnosťou ohľadom zlomeniny pravej stehennej kosti, ktorú navrhovateľ utrpel v roku 1995, ktorá sa dobre zhojila a zlomenine ľavej predkolenia, ktorú utrpel v roku 1996, tiež zhojenej, v dôsledku ktorej nedošlo ku skráteniu ľavej dolnej končatiny. Uvedené zistenia pritom vyplynuli nie len z nálezu väzenského lekára, ako to tvrdí navrhovateľ, ale aj z nálezu odborného

lekára ortopéda MUDr. M. B. z nešťátnej ortopedickej ambulancie Polikliniky D. z 3. novembra 2004.

V predmetnej veci nie je sporné, že navrhovateľ bol na základe jeho žiadosti z 23. júna 1997 o invalidný dôchodok uznaný za invalidného dôchodcu Č.S.S.Z. podľa právnych predpisov platných v Českej republike, ktoré však nie sú totožné s právnou úpravou platnou v Slovenskej republike.

Na základe uvedeného odvolací súd konštatoval, že v predmetnej veci bol náležite zistený skutkový stav a odporkyňa ako aj krajský súd z neho vyvodili správne skutkové aj právne závery, s ktorými sa stotožnil.

Posudzujúc námietku navrhovateľa týkajúcu sa nezákonnosti postupu krajského súdu, spočívajúcu v tom, že krajský súd rozhodol o jeho opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporkyne na súdnom pojednávaní v jeho neprítomnosti, odvolací súd konštatoval, že postupom krajského súdu jeho práva neboli porušené. Ako to vyplýva z obsahu predloženého spisového materiálu súdu, navrhovateľ mal právo sa vyjadriť k svojmu opravnému prostriedku a k podkladom odvolaní napadnutého rozhodnutia odporkyne do zápisnice súdu spísanej dňa 13. októbra 2006 pri jeho výsluchu dožiadaným Krajským súdom v Banskej Bystrici.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd vecne správny rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 OSP potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd účastníkom konania nepriznal (§ 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP).

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 28. marca 2008

**Anna Žáková, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Dagmar Falbová